



Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

26 juni 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 223/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V Yttranden

DOMSTOLFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 223/02 Mål C-620/21: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – MOMTRADE RUSE OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 132.1 g – Undantag från skatteplikt för tjänster med nära anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete som tillhandahålls av organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär – Tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person i en annan medlemsstat än den där tjänsteleverantören är etablerad – Bedömning av de tillhandahållna tjänsternas beskaffenhet och av huruvida kravet på ställning som erkänt organ av social karaktär är uppfyllt – Fastställande av enligt vilken nationell lagstiftning denna bedömning ska ske – Begreppet "medlemsstaten i fråga") 2

2023/C 223/03	Mål C-817/21, <i>Inspectia Judiciară</i> : Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från <i>Curtea de Apel București – Rumänien</i>) – R.I. mot <i>Inspectia Judiciară, N.L.</i> (Begäran om förhandsavgörande – Rättsstaten – Rättsväsendets oberoende – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Beslut 2006/928/EG – Domares oavhängighet – Disciplinärt förfarande – Domstolsinspektionen – Chefsinspektör med befogenheter i fråga om normgivning, uttagning, utvärdering, utnämning och disciplinär utredning)	3
2023/C 223/04	Mål C-101/22 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 11 maj 2023 – Europeiska kommissionen mot <i>Sopra Steria Benelux, Unisys Belgium</i> (Överklagande – Domstolens rättegångsregler – Artikel 169 – Överklagande av domslutet i tribunalens dom – Offentlig upphandling av tjänster – Anbudsförfarande – Förordning (EU, Euratom) 2018/1046 – Artikel 170.3 – Punkt 23 i bilaga I – Anbudsgivare som inte tilldelats kontraktet informerar Europeiska kommissionen om tecken på att det anbud som valts ut är onormalt lågt – Den upphandlande myndighetens motiveringskyldighet)	4
2023/C 223/05	Mål C-155/22, <i>Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld</i> : Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från <i>Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Österrike</i>) – RE mot <i>Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld</i> (Begäran om förhandsavgörande – Vägtransport – Gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik – Förordning (EG) nr 1071/2009 – Artiklarna 6 och 22 – Nationell lagstiftning som tillåter överföring av det straffrättsliga ansvaret för allvarliga överträdelser av bestämmelserna avseende förarnas kör- och vilotider – Sanktioner för sådana överträdelser beaktas inte vid bedömningen av ett vägtransportföretags goda anseende)	4
2023/C 223/06	Förenade målen C-156/22–C-158/22, <i>TAP Portugal</i> (Andrepilotens död) m.fl.: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från <i>Landgericht Stuttgart – Tyskland</i>) – <i>TAP Portugal</i> mot <i>flightright GmbH</i> (C-156/22) och <i>Myflyright GmbH</i> (C-157/22 och C-158/22) (Begäran om förhandsavgörande – Lufttransport – Förordning (EG) nr 261/2004 – Kompensation till flygpassagerare vid inställd flygning – Artikel 5.3 – Undantag från skyldigheten att betala kompensation – Begreppet extraordinära omständigheter – Plötslig frånvaro, på grund av sjukdom eller dödsfall, av en medlem av besättningen som är nödvändig för att utföra flygningen)	5
2023/C 223/07	Förenade målen C-407/22 och C-408/22, <i>Manitou BF</i> m. fl.: Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från <i>Conseil d'État – Frankrike</i>) – <i>Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance</i> mot <i>Manitou BF SA</i> (C-407/22) och <i>Bricolage Investissement France SA</i> (C-408/22) (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Bolagsskatt – Koncernbeskattning (fransk "sambeskattning av företag i en skattegrupp") – Utdelning från dotterbolag som ingår i en skattegrupp är undantagen från beskattning – Moderbolag med hemvist i beskattningsstaten – Äganderättsliga band med bolag med hemvist i beskattningsstaten och med bolag som inte har hemvist i denna stat, utan att en skattegrupp har bildats – Utdelning från bolag som inte har hemvist i beskattningsstaten är undantagen från beskattning – Ej avdragsgilla kostnader som hänför sig till innehavet – Ej möjligt att neutralisera återförandet av dessa kostnader)	6
2023/C 223/08	Mål C-482/22, <i>Associazione Raggio Verde</i> : Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 27 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från <i>Consiglio di Stato – Italien</i>) – GO m.fl. mot <i>Regione Lazio</i> (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53 och 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Omfattningen av den skyldighet att begära förhandsavgörande som åvilar nationella domstolar som dömer i sista instans – Undantag från denna skyldighet – Kriterier – Situationer i vilka den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel – Krav på att den nationella domstol som dömer i sista instans måste vara övertygad om att saken är lika uppenbar för domstolar som dömer i sista instans i övriga medlemsstater och för EU-domstolen)	6
2023/C 223/09	Mål C-495/22, <i>Ministero della Giustizia</i> (Utagningsprov för notarier): Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 27 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från <i>Consiglio di Stato – Italien</i>) – <i>Ministero della Giustizia</i> mot SP (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53 och 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Omfattningen av den skyldighet att begära förhandsavgörande som åvilar nationella domstolar som dömer i sista instans – Undantag från denna skyldighet – Kriterier – Situationer i vilka den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel – Krav på att den nationella domstol som dömer i sista instans måste vara övertygad om att saken är lika uppenbar för domstolar som dömer i sista instans i övriga medlemsstater och för EU-domstolen)	7

2023/C 223/10	Mål C-596/22, Kreis Gütersloh: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 28 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Minden – Tyskland) – Herr J. O. mot Kreis Gütersloh (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Miljö – Bedömning av vissa offentliga och privata projekts inverkan på miljön – Direktiv 2011/92/EU – Skyldighet att göra en miljökonsekvensbeskrivning eller en granskning från fall till fall – Kumulativa effekter av projekten – Uppförande av en uppfödningbyggnad för fjäderfä för köttproduktion i omedelbar närhet av liknande byggnader)	8
2023/C 223/11	Mål C-712/22 P: Överklagande ingett den 18 november 2022 av WT av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 7 september 2022 i mål T-91/20, WT mot kommissionen	9
2023/C 223/12	Mål C-776/22: Överklagande ingett den 20 december 2022 av Studio Legale Ughi e Nunziante av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade 10 oktober 2022 i mål T-389/22, Studio Legale Ughi e Nunziante mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)	9
2023/C 223/13	Mål C-15/23 P: Överklagande ingett den 17 januari 2023 av Arne-Patrik Heinze av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 9 november 2022 i mål T-610/21, L'Oréal mot EUIPO – Heinze (K K WATER)	10
2023/C 223/14	Mål C-116/23, Sozialministeriumservice: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Österrike) den 27 februari 2023 – XXXX	10
2023/C 223/15	Mål C-159/23, Sony Computer Entertainment Europe: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15 mars 2023 – Sony Computer Entertainment Europe Ltd mot Datel Design and Development Ltd, Datel Direct Ltd, JS	11
2023/C 223/16	Mål C-173/23, Eventmedia Soluciones: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Palma de Mallorca (Spanien) den 20 mars de 2023 – Eventmedia Soluciones SL mot Air Europa Líneas Aéreas SAU	12
2023/C 223/17	Mål C-174/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 21 mars 2023 – HJ, IK och LM mot Twenty First Capital SAS	13
2023/C 223/18	Mål C-183/23, Credit Agricole Bank Polska: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polen) den 22 mars 2023 – Credit Agricole Bank Polska SA mot AB	14
2023/C 223/19	Mål C-195/23, Partena: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien) den 27 mars 2023 – GI mot Partena Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL	14
2023/C 223/20	Mål C-200/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 28 mars 2023 – Agentsia po vpisvaniyata mot OL	15
2023/C 223/21	Mål C-222/23, Toplofikatsia Sofia: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 7 april 2023 – "Toplofikatsia Sofia" EAD	16
2023/C 223/22	Mål C-284/22, Familienkasse Bayern Nord: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Nürnberg – Tyskland) – CK mot Familienkasse Bayern Nord	17
2023/C 223/23	Mål C-417/22: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – AB mot Disziplinarrat der Österreichischen Apothekerkammer, ytterligare deltagare i rättegången: Bundesminister für Soziales, Gesundheit, Pflege och Konsumentenschutz	17

Tribunalen

2023/C 223/24	Förenade målen T-34/21 och T-87/21: Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Ryanair och Condor Flugdienst mot kommissionen (Lufthansa; COVID-19) (Statligt stöd – Den tyska lufttransportmarknaden – Stöd som Tyskland beviljat ett flygbolag i samband med covid-19-pandemin – Rekapitalisering av Deutsche Lufthansa – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Talan om ogiltigförklaring – Talerätt – Väsentlig påverkan på konkurrensställning – Upptagande till prövning – Betydande marknadsstyrka – Ytterligare åtgärder som vidtas för att bibehålla en effektiv konkurrens på marknaden – Motiveringsskyldighet)	18
2023/C 223/25	Mål T-102/21: Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Bastion Holding mot kommissionen (Statligt stöd – Åtgärder för att stödja små och medelstora företag under Covid-19-pandemin i Nederländerna – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Motiveringsskyldighet) . .	19
2023/C 223/26	Mål T-238/21: Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Ryanair mot kommissionen (SAS II; COVID-19) (Statligt stöd – Den danska och den svenska lufttransportmarknaden – Stöd som Danmark och Sverige har beviljat ett flygbolag i samband med covid-19-pandemin – Rekapitalisering av SAS – Beslut att inte göra invändningar – Talan om ogiltigförklaring – Villkoret direkt berörd – Konkurrensställningen påverkas väsentligt – Upptagande till sakprövning – Tillfälliga rambestämmelser för statliga stödåtgärder – Åtgärd avsedd att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi – Uppfyllande av kraven i de tillfälliga rambestämmelserna)	19
2023/C 223/27	Mål T-249/21: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – SN mot parlamentet (Institutionell rätt – Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ersättning för assistentstöd till parlamentsledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Motiveringsskyldighet – Parlamentsledamöternas oberoende – Oriktig bedömning)	20
2023/C 223/28	Mål T-289/21: Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Bastion Holding m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd – Åtgärder för att stödja små och medelstora företag under Covid-19-pandemin i Nederländerna – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Motiveringsskyldighet)	21
2023/C 223/29	Mål T-513/21: Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Bastion Holding m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd – Åtgärder för att stödja små och medelstora företag under Covid-19-pandemin i Nederländerna – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Motiveringsskyldighet)	21
2023/C 223/30	Mål T-7/22: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – FFI Female Financial Invest mot EUIPO – MLP Finanzberatung (Financery) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Financery – Det äldre EU-ordmärket financify – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	22
2023/C 223/31	Mål T-52/22: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mot EUIPO – Ambrosetti Group (TEHA) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-figurmärket TEHA – Äldre nationella figurmärket tema – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk – Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001) – Användning i en form som skiljer sig i detaljer vilka förändrar varumärkets särskiljningsförmåga – Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 18.1 andra stycket a i förordning 2017/1001))	23

2023/C 223/32	Mål T-60/22: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mot EUIPO – Ambrosetti Group (TEHA) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket TEHA – Äldre nationella figurmärket tema – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001] – Verklig användning av varumärket föreligger inte – Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001) – Användning i en form vars beståndsdelar ändrar varumärkets särskiljningsförmåga – Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 [nu artikel 18.1 andra stycket a i förordning 2017/1001])	23
2023/C 223/33	Mål T-106/22: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket BBQLOUMI – Det äldre EU-kollektivordmärket HALLOUMI – Relativa ogiltighetsgrunder – Risk för förväxling – Skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.1 b, artikel 8.5 och artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b, artikel 8.5 och artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001))	24
2023/C 223/34	Mål T-168/22: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GRILLOUMI – Det äldre EU-kollektivordmärket HALLOUMI – Relativa registreringshinder – Risk för förväxling – Skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.1 b och artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))	25
2023/C 223/35	Mål T-303/23: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Dicofarm mot EUIPO – Marco Viti Farmaceutici (Vitis pharma Dicofarm group) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmarke "Vitis pharma Dicofarm group" – Äldre nationellt figurmarke "viti DREN" – Relativt ogiltighetsgrund – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Låg varu- eller tjänsteslagslikhet – Risk för förväxling föreligger inte)	25
2023/C 223/36	Mål T-437/22: Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Vanhove mot EUIPO – Aldi Einkauf (bistro Régent) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket bistro Régent – Äldre nationellt ordmarke REGENT – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Artikel 18.1 andra stycket a och artikel 47.2 i förordning 2017/1001 – Form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar varumärkets särskiljningsförmåga)	26
2023/C 223/37	Mål T-459/22: Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Biolark (BIOLARK) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Figurmärket BIOLARK – Det äldre nationella ordmärket BIOPLAK – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	27
2023/C 223/38	Mål T-562/19 RENV: Tribunalens beslut av den 25 april 2023 – Klein mot kommissionen (Passivitetstalan – Medicintekniska produkter – Artikel 8.1 och 8.2 i direktiv 93/42/EEG – Skyddsklausulförfarande – En medlemsstats underrättelse om ett beslut om förbud mot utsläppande på marknaden av en medicinteknisk produkt – Kommissionens underlåtenhet att fatta ett beslut – Upphävande av direktiv 93/42 – Artiklarna 94-97 i förordning (EU) 2017/745 – Marknadskontrollåtgärder – Talan som är uppenbart välgrundad)	28
2023/C 223/39	Mål T-618/22: Tribunalens beslut av den 4 maj 2023 – Amazonen-Werke H. Dreyer mot EUIPO (Kombination av färgerna grönt och orange) (EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Varumärke som utgörs av en kombination av färgerna grönt och orange – Absolutt registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	28
2023/C 223/40	Mål T-6/23 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 19 april 2023 – UC mot rådet (Interimistiskt förfarande – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	29
2023/C 223/41	Mål T-11/23: Talan väckt den 24 april 2023 – XH mot kommissionen	29

2023/C 223/42	Mål T-38/23: Talan väckt den 1 maj 2023 – IB mot EUIPO	30
2023/C 223/43	Mål T-183/23: Talan väckt den 7 april 2023 – Ballmann mot EDPB	31
2023/C 223/44	Mål T-199/23: Talan väckt den 14 april 2023 – Hansol Paper mot kommissionen	32
2023/C 223/45	Mål T-216/23: Talan väckt den 23 april 2023 – VT mot kommissionen	33
2023/C 223/46	Mål T-217/23: Talan väckt den 25 april 2023 – VU mot kommissionen	34
2023/C 223/47	Mål T-220/23: Överklagande ingett den 26 april 2023 – Casal sport mot EUIPO – Tennis d'Aquitaine (CITY STADE)	35
2023/C 223/48	Mål T-223/23: Talan väckt den 21 april 2023 – VZ mot parlamentet	36
2023/C 223/49	Mål T-227/23: Talan väckt den 2 maj 2023 – Mylan Ireland mot kommissionen	37
2023/C 223/50	Mål T-230/23: Talan väckt den 2 maj 2023 – Hitit Seramik mot kommissionen	38
2023/C 223/51	Mål T-231/23: Talan väckt den 3 maj 2023 – Akgün Seramik med flera mot kommissionen	38
2023/C 223/52	Mål T-233/23: Talan väckt den 4 maj 2023 – Gutseriev mot rådet	39
2023/C 223/53	Mål T-239/23: Överklagande ingett den 7 maj 2023 – Comité interprofessionnel du vin de Champagne och INAO mot EUIPO – Nero Hotels (NERO CHAMPAGNE)	40
2023/C 223/54	Mål T-243/23: Överklagande ingett den 11 maj 2023 – Quality First mot EUIPO (MORE-BIOTIC)	41

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 223/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 216, 19.6.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 205, 12.6.2023

EUT C 189, 30.5.2023

EUT C 173, 15.5.2023

EUT C 164, 8.5.2023

EUT C 155, 2.5.2023

EUT C 134, 17.4.2023

Dessa texter är tillgängliga på EUR-Lex:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – MOMTRADE RUSE OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-620/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 132.1 g – Undantag från skatteplikt för tjänster med nära anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete som tillhandahålls av organ som av medlemsstaten i fråga är erkända som organ av social karaktär – Tillhandahållande av tjänster till en icke beskattningsbar person i en annan medlemsstat än den där tjänsteleverantören är etablerad – Bedömning av de tillhandahållna tjänsternas beskaffenhet och av huruvida kravet på ställning som erkänt organ av social karaktär är uppfyllt – Fastställande av enligt vilken nationell lagstiftning denna bedömning ska ske – Begreppet "medlemsstaten i fråga")

(2023/C 223/02)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MOMTRADE RUSE OOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Domslut

1) Artikel 132.1 g i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2008/8/EG av den 12 februari 2008,

ska tolkas på så sätt

att sociala tjänster som tillhandahålls fysiska personer bosatta i en annan medlemsstat än den där den som tillhandahåller tjänsterna har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet kan undantas från skatteplikt enligt denna bestämmelse, och att det saknar betydelse i detta avseende att tillhandahållaren har anlitat ett bolag som är etablerat i den andra medlemsstaten för att kontakta sina kunder.

2) Artikel 132.1 g i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2008/8,

ska tolkas på följande sätt:

I ett fall där ett bolag tillhandahåller sociala tjänster till fysiska personer bosatta i en annan medlemsstat än den där bolaget har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet, så ska bedömningen av de tillhandahållna tjänsternas beskaffenhet och av bolagets utmärkande egenskaper – vilken ligger till grund för prövningen av huruvida tillhandahållandet av dessa tjänster omfattas av begreppet ”tillhandahållanden av tjänster ... med nära anknytning till hjälparbete eller socialt trygghetsarbete ... som görs av [ett organ som av medlemsstaten i fråga är erkänt] som organ av social karaktär”, i den mening som avses i denna bestämmelse – göras enligt nationell rätt om införlivande av direktiv 2006/112, i ändrad lydelse, i den medlemsstat där bolaget har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.

3) Artikel 132.1 g i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2008/8,

ska tolkas på följande sätt:

Den omständigheten att ett bolag som tillhandahåller sociala tjänster är registrerat hos ett offentligt organ i den beskattande medlemsstaten som tillhandahållare av sociala tjänster i enlighet med lagstiftningen i denna medlemsstat räcker för att bolaget ska anses omfattas av begreppet ”organ som av medlemsstaten i fråga är [erkänt] som organ av social karaktär”, i den mening som avses i nämnda bestämmelse, endast under förutsättning att det för sådan registrering krävs att de behöriga nationella myndigheterna dessförinnan har kontrollerat att bolaget är av social karaktär med avseende på nämnda bestämmelse.

(¹) EUT C 24, 17.1.2022

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – R.I. mot Inspecția Judiciară, N.L.

(Mål C-817/21, (¹) Inspecția Judiciară)

(Begäran om förhandsavgörande – Rättsstaten – Rättsväsendets oberoende – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Beslut 2006/928/EG – Domares oavhängighet – Disciplinärt förfarande – Domstolsinspektionen – Chefsinspektör med befogenheter i fråga om normgivning, uttagning, utvärdering, utnämning och disciplinär utredning)

(2023/C 223/03)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: R.I.

Motpart: Inspecția Judiciară, N.L.

Domslut

Artiklarna 2 och 19.1 andra stycket FEU, jämförda med kommissionens beslut 2006/928/EG av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption,

ska tolkas så, att

de utgör hinder för en nationell lagstiftning

— enligt vilken chefen för ett organ som är behörigt att genomföra utredningar och vidta disciplinära åtgärder mot domare och åklagare tillerkänns befogenhet att anta föreskrifter och individuella beslut om bland annat organisationen av detta organ, uttagning och utvärdering av dess anställda, utförande av deras arbete samt utnämning av en biträdande chef,

— medan, för det första, dessa anställda och denna biträdande chef är de enda som har behörighet att genomföra en disciplinär utredning mot chefen för nämnda organ, för det andra, deras karriär till stor del beror på de beslut som fattas av denna chef och, för det tredje, dessa båda chefers respektive mandatperiod löper ut samtidigt,

när denna lagstiftning inte är utformad på ett sådant sätt att den inte kan ge upphov till rimligt tvivel hos enskilda vad gäller användningen av organets befogenheter och funktioner som ett medel för påtryckningar på dessa domares och åklagares verksamhet eller för politisk kontroll över denna verksamhet.

(¹) EUT C 165, 19.4.2022.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 11 maj 2023 – Europeiska kommissionen mot Sopra Steria Benelux, Unisys Belgium

(Mål C-101/22 P) (¹)

(Överklagande – Domstolens rättegångsregler – Artikel 169 – Överklagande av domslutet i tribunalens dom – Offentlig upphandling av tjänster – Anbudsförfarande – Förordning (EU, Euratom) 2018/1046 – Artikel 170.3 – Punkt 23 i bilaga I – Anbudsgivare som inte tilldelats kontraktet informerar Europeiska kommissionen om tecken på att det anbud som valts ut är onormalt lågt – Den upphandlande myndighetens motiveringsskyldighet)

(2023/C 223/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. André, M. Ilkova, O. Verheecke, samtliga i egenskap av ombud)

Övriga parter i målet: Sopra Steria Benelux, Unisys Belgium (ombud: L. Masson, G. Tilman, avocats)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 207, 23.5.2022

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Österrike) – RE mot Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

(Mål C-155/22 (¹), Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld)

(Begäran om förhandsavgörande – Vägtransport – Gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik – Förordning (EG) nr 1071/2009 – Artiklarna 6 och 22 – Nationell lagstiftning som tillåter överföring av det straffrättsliga ansvaret för allvarliga överträdelse av bestämmelserna avseende förarnas kör- och vilotider – Sanktioner för sådana överträdelse beaktas inte vid bedömningen av ett vägtransportföretags goda anseende)

(2023/C 223/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RE

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

Övrig deltagare i målet: Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel

Domslut

Artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG, i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013, jämförd med artikel 6.1 i förordning nr 1071/2009, i ändrad lydelse,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en person som hålls straffrättsligt ansvarig för överträdelse som begåtts inom vägtransportföretag och vars uppträdande ska beaktas vid bedömningen av detta företags goda anseende, kan utse en person till företrädare som är ansvarig för efterlevnaden av unionsbestämmelserna vad gäller förarnas kör- och vilotider, och på så sätt överföra det straffrättsliga ansvaret för överträdelser av dessa unionsrättsliga bestämmelser till denna sistnämnda person, när det enligt nationell rätt inte är möjligt att beakta de överträdelser som läggs nämnda ansvariga företrädare till last, vid bedömningen av huruvida transportföretaget uppfyller kravet på gott anseende.

(¹) EUT C 222, 7.6.2022.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Stuttgart – Tyskland) – TAP Portugal mot flightright GmbH (C-156/22) och Myflyright GmbH (C-157/22 och C-158/22)

(Förenade målen C-156/22–C-158/22, TAP Portugal (Andrepilotens död) m.fl.) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Lufttransport – Förordning (EG) nr 261/2004 – Kompensation till flygpassagerare vid inställd flygning – Artikel 5.3 – Undantag från skyldigheten att betala kompensation – Begreppet extraordinära omständigheter – Plötslig frånvaro, på grund av sjukdom eller dödsfall, av en medlem av besättningen som är nödvändig för att utföra flygningen)

(2023/C 223/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: TAP Portugal

Svarande: flightright GmbH (C-156/22) och Myflyright GmbH (C-157/22 och C-158/22)

Domslut

Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91

ska tolkas så,

att den omständigheten att en besättningsmedlem som är nödvändig för att utföra en flygning plötsligt är frånvarande, på grund av sjukdom eller dödsfall som inträffat strax före den planerade avgången, inte omfattas av begreppet extraordinära omständigheter i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

(¹) EUT C 222, 7.6.2022)

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance mot Manitou BF SA (C-407/22) och Bricolage Investissement France SA (C-408/22)

(Förenade målen C-407/22 och C-408/22 ⁽¹⁾, Manitou BF m. fl.)

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Bolagsskatt – Koncernbeskattning (fransk "sambeskattning av företag i en skattegrupp") – Utdelning från dotterbolag som ingår i en skattegrupp är undantagen från beskattning – Moderbolag med hemvist i beskattningsstaten – Äganderättsliga band med bolag med hemvist i beskattningsstaten och med bolag som inte har hemvist i denna stat, utan att en skattegrupp har bildats – Utdelning från bolag som inte har hemvist i beskattningsstaten är undantagen från beskattning – Ej avdragsgilla kostnader som hänför sig till innehavet – Ej möjligt att neutralisera återförandet av dessa kostnader)

(2023/C 223/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Motpart: Manitou BF SA (C-407/22) och Bricolage Investissement France SA (C-408/22)

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om ett system för sambeskattning enligt vilken

- ett moderbolag med hemvist i denna stat vilket har valt att sambeskattas med andra bolag med hemvist i denna stat kan neutralisera den schablonmässigt bestämda kostnadsandel på 5 procent av nettobeloppet av de utdelningar som bolaget erhållit från dotterbolag belägna i andra medlemsstater, vilka om de hade haft hemvist i den förstnämnda medlemsstaten objektivt sett skulle ha kunnat omfattas, efter eget val, av systemet för sambeskattning,
- medan en sådan neutraliseringsmöjlighet inte finns för ett moderbolag med hemvist i denna stat som inte har valt att omfattas av ett sådant sambeskattningssystem, trots att det finns äganderättsliga band med andra bolag med hemvist i samma stat som skulle göra detta möjligt.

⁽¹⁾ EUT C 340, 5.9.2022.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 27 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – GO m.fl. mot Regione Lazio

(Mål C-482/22 ⁽¹⁾, Associazione Raggio Verde)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53 och 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Omfattningen av den skyldighet att begära förhandsavgörande som åvilar nationella domstolar som dömer i sista instans – Undantag från denna skyldighet – Kriterier – Situationer i vilka den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel – Krav på att den nationella domstol som dömer i sista instans måste vara övertygad om att saken är lika uppenbar för domstolar som dömer i sista instans i övriga medlemsstater och för EU-domstolen)

(2023/C 223/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GO, UL, KC, PE, HY, EM, Associazione Raggio Verde

Motpart: Regione Lazio

Avgörande

Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en nationell domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning får avstå från att hänskjuta en fråga om tolkningen av unionsrätten till EU-domstolen och avgöra frågan under eget ansvar när den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel. Huruvida så är fallet ska bedömas med hänsyn till unionsrättens särdrag, de särskilda svårigheter som dess tolkning medför och risken för skillnader i rättspraxis inom Europeiska unionen.

Den nämnda nationella domstolen är inte skyldig att på ett detaljerat sätt styrka att andra domstolar som dömer i sista instans i medlemsstaterna och EU-domstolen skulle göra samma tolkning. Den måste däremot, efter en bedömning som tar hänsyn till dessa omständigheter, ha nått övertygelsen att saken är lika uppenbar för dessa andra nationella domstolar och för EU-domstolen.

(¹) Datum för ingivande: 14.7.2022.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 27 april 2023 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero della Giustizia mot SP

(Mål C-495/22 (¹), Ministero della Giustizia (Uttagningsprov för notarier))

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53 och 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Omfattningen av den skyldighet att begära förhandsavgörande som åvilar nationella domstolar som dömer i sista instans – Undantag från denna skyldighet – Kriterier – Situationer i vilka den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel – Krav på att den nationella domstol som dömer i sista instans måste vara övertygad om att saken är lika uppenbar för domstolar som dömer i sista instans i övriga medlemsstater och för EU-domstolen)

(2023/C 223/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Ministero della Giustizia

Svarande: SP

Avgörande

Artikel 267 FEUF ska tolkas så, att en nationell domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning får avstå från att hänskjuta en fråga om tolkningen av unionsrätten till EU-domstolen och avgöra frågan under eget ansvar när den korrekta tolkningen av unionsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för rimligt tvivel. Huruvida så är fallet ska bedömas med hänsyn till unionsrättens särdrag, de särskilda svårigheter som dess tolkning medför och risken för skillnader i rättspraxis inom Europeiska unionen.

Den nämnda nationella domstolen är inte skyldig att på ett detaljerat sätt styrka att andra domstolar som dömer i sista instans i medlemsstaterna och EU-domstolen skulle göra samma tolkning. Den måste däremot, efter en bedömning som tar hänsyn till dessa omständigheter, ha nått övertygelsen att saken är lika uppenbar för dessa andra nationella domstolar och för EU-domstolen.

(¹) Datum för ingivande: 22.7.2022.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 28 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Minden – Tyskland) – Herr J. O. mot Kreis Gütersloh

(Mål C-596/22 (¹), Kreis Gütersloh)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Miljö – Bedömning av vissa offentliga och privata projekts inverkan på miljön – Direktiv 2011/92/EU – Skyldighet att göra en miljökonsekvensbeskrivning eller en granskning från fall till fall – Kumulativa effekter av projekten – Uppförande av en uppfödningbyggnad för fjäderfä för köttproduktion i omedelbar närhet av liknande byggnader)

(2023/C 223/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Minden.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Herr J. O.

Motpart: Kreis Gütersloh

övrig deltagare i rättegången: W. D.

Avgörande

1) Artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/52/EU av den 16 april 2014, jämförd med punkt 1 b och punkt 3 g i bilaga III till direktiv 2011/92, i dess ändrade lydelse,

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken skyldigheten att undersöka den inverkan som ett projekt skulle kunna få tillsammans med andra projekt är begränsad till situationer där detta anläggningsprojekt och dessa andra projekt är kopplade till anläggningar som är gemensamma för dem.

2) Direktiv 2011/92, i dess lydelse enligt direktiv 2014/52,

ska tolkas så,

att det inte utgör hinder för nationell lagstiftning som endast föreskriver en granskning från fall till fall, i den mening som avses i artikel 4.2 a i direktiv 2011/92, i dess ändrade lydelse, med avseende på ett projekt som individuellt inte når det tröskelvärde som anges i punkt 17 a i bilaga I till direktiv 2011/92, i dess ändrade lydelse, men når det när det bedöms tillsammans med andra projekt. Inom ramen för denna granskning från fall till fall kan det faktum att ett sådant projekt når detta tröskelvärde när det bedöms tillsammans med andra projekt ändå utgöra en indikation på att detta projekt sannolikt kommer att ha betydande miljöpåverkan, i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv 2011/92, i dess ändrade lydelse.

(¹) EUT C 463, 5.12.2022.

Överklagande ingett den 18 november 2022 av WT av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 7 september 2022 i mål T-91/20, WT mot kommissionen

(Mål C-712/22 P)

(2023/C 223/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: WT (ombud: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt; D. Rovetta, och V. Villante, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 4 maj 2023 slog domstolen fast att överklagandet delvis inte kan prövas i sak och delvis är ogrundat och att WT ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 20 december 2022 av Studio Legale Ughi e Nunziante av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade 10 oktober 2022 i mål T-389/22, Studio Legale Ughi e Nunziante mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-776/22)

(2023/C 223/12)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Studio Legale Ughi e Nunziante (ombud: A. Clemente, L. Cascone, A. Marega och F. de Filippis, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- 1) i första hand – genom att bifalla överklagandet såvitt avser den första och/eller den andra grunden för överklagandet – ogiltigförklara det överklagade beslutet och fastställa att klaganden, som är en advokatbyrå som drivs som en sammanslutning, med giltig verkan företräds av de advokater som företrädde klaganden i målet vid tribunalen, och återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,
- 2) i andra hand – genom att bifalla överklagandet såvitt avser den tredje grunden – ogiltigförklara det överklagade beslutet och fastställa att Associazione Ughi e Nunziante – Studio Legale (Ughi och Nunziante – Studio Legale) har rätt att fortsätta förfarandet med en advokat som inte tillhör den advokatbyrå som är klagande, och återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,
- 3) förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål om överklagande.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 119 och 126 i tribunalens rättegångsregler.

Tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten genom att först hänvisa till domstolens praxis om ”möjligheten att företräda sig själv” och därefter gå vidare till den helt annorlunda frågan om advokatens oberoende.

Tribunalen har inte anfört något argument för att motivera att kravet på advokatens oberoende är tillämpligt om klaganden är en advokatbyrå som drivs som en sammanslutning. Inte heller har tribunalen framfört något argument till stöd för sin ståndpunkt att redan den omständigheten att de advokater som väckt talan är medlemmar i sammanslutningen i sig innebär att det är uteslutet att de är oberoende.

Andra grunden: Åsidosättande och/eller felaktig tillämpning av artikel 51 i tribunalens rättegångsregler och artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol

Klaganden ingav i vederbörlig ordning alla de handlingar som krävs enligt artikel 51.2 i tribunalens rättegångsregler, handlingar som till fullo visade att advokaterna är behöriga att uppträda inför domstol i Italien. Härav följer att artikel 19 fjärde stycket i tjänsteföreskrifterna inte hade åsidosatts.

När det gäller det påstådda åsidosättandet av artikel 19 tredje stycket i stadgan har tolkningen av kravet på advokaters oberoende varit föremål för flera avgöranden från EU-domstolen nyligen, från vilka det överklagade beslutet avvek. I förevarande fall är det inte uppenbart att sammanslutningens medlemmar inte är i stånd att utöva sin verksamhet på bästa sätt och i klientens bästa intresse.

Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 47 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och, i förekommande fall, av artikel 51.4 och artikel 55.1 i tribunalens rättegångsregler.

Efter att ha fastställt den påstådda bristen på oberoende nöjde sig tribunalen med att konstatera att det i tribunalens rättegångsregler inte uttryckligen föreskrevs någon möjlighet att avhjälpa detta fel och avvisade därför automatiskt talan.

Tribunalen har underlåtit att beakta att detta krav på oavhängighet har utarbetats i rättspraxis. Anledningen till att det inte uttryckligen föreskrivs någon möjlighet att avhjälpa felet är just att det påstådda kravet inte uttryckligen föreskrivs i någon bestämmelse. Tribunalens formalistiska tolkning ledde till ett allvarligt och oåterkalleligt åsidosättande av partens rättigheter, i strid med artiklarna 47 och 52 i stadgan.

Prövningstillstånd

Genom beslut av domstolen (prövningstillståndsavdelningen) av den 8 maj 2023 medgavs delvist prövningstillstånd. Svaret kommer att inriktas på den andra och den tredje grunden för överklagandet.

Överklagande ingett den 17 januari 2023 av Arne-Patrik Heinze av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 9 november 2022 i mål T-610/21, L'Oréal mot EUIPO – Heinze (K K WATER)

(Mål C-15/23 P)

(2023/C 223/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Arne-Patrik Heinze (ombud: N. Dauskardt, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: L'Oréal, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 11 maj 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Arne-Patrik Heinze ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Österrike) den 27 februari 2023 – XXXX

(Mål C-116/23, Sozialministeriumservice)

(2023/C 223/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: XXXX

Motpart: Sozialministeriumservice

Tolkningsfrågor

1. Är närståendepenning en förmån vid sjukdom i den mening som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004⁽¹⁾, eller möjligen en annan förmån enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004?
2. För den händelse att närståendepenning är en förmån vid sjukdom, är den då en kontantförmån i den mening som avses i artikel 21 i förordning (EG) nr 883/2004?
3. Är en närståendepenning en förmån för den vårdande personen eller för den långvarigt vårdbehövande personen?
4. Omfattas därmed en situation av förordning (EG) nr 883/2004 när en person som är italiensk medborgare och ansöker om närståendepenning sedan den 28 juni 2013 är stadigvarande bosatt i Österrike, i delstaten Oberösterreich, och sedan den 1 juli 2013 sammanhängande har arbetat i Österrike i samma delstat och hos samma arbetsgivare – varför det inte föreligger något som tyder på att sökanden ska anses vara gränsarbetare – och där denne med arbetsgivaren har ingått ett avtal om ledighet för närståendevård för att vårda sin far, som är italiensk medborgare och varaktigt bosatt i Italien (Sassuolo) för den tid som målet gäller, nämligen den 1 maj 2022 till den 13 juni 2022, och hos motparten har ansökt om närståendepenning?
5. Utgör artikel 7 i förordning (EG) nr 883/2004 alternativt icke-diskrimineringsprincipen såsom den kommit till uttryck i olika bestämmelser i unionsrätten (till exempel artikel 18 FEUF, artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004 och liknande) ett hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken förmånen närståendepenning är avhängig av att den långvarigt vårdbehövande personen uppbär en österrikisk biståndsförmån enligt nivå 3 eller högre?
6. Utgör den unionsrättsliga effektivitetsprincipen eller den unionsrättsliga icke-diskrimineringsprincipen såsom den kommit till uttryck i olika bestämmelser i unionsrätten (till exempel artikel 18 FEUF, artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004 och liknande) när sådana faktiska omständigheter föreligger som de förevarande ett hinder för tillämpningen av en nationell bestämmelse eller nationell fast rättspraxis, i vilka det inte ges något utrymme för en omtolkning av "ansökan om närståendepenning" till "ansökan om ledighet för vård i livets slutskede", eftersom det är otvetydigt att berört formulär ska användas för "ansökan om närståendepenning" och inte för "ansökan om ledighet för vård i livets slutskede" liksom det också är helt klart att ett avtal ingåtts med arbetsgivaren, vilket avser "vård av nära anhörig" och inte "vård i livets slutskede" – trots att det underliggande sakförhållandet, på grund av att klagandens långvarigt vårdbehövande far avled under den aktuella tiden, i princip också skulle uppfylla villkoren för närståendepenning grundad på ledighet för vård i livets slutskede om endast ett annat avtal hade ingåtts med arbetsgivaren och en annan ansökan hade ingetts till myndigheten?
7. Utgör artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004 eller någon annan bestämmelse i unionsrätten (t.ex. artikel 7 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna) hinder för en nationell bestämmelse (21c § punkt 1 Bundespflegegeldgesetz (federal lag om långtidsvårdbidrag, genom vilken en biståndsförmån inrättas, nedan kallad BPGG)) enligt vilken förmånen närståendepenning är avhängig av att den långvarigt vårdbehövande personen uppbär en österrikisk biståndsförmån enligt nivå 3 eller högre, medan denna förmån enligt en annan nationell bestämmelse (21c § punkt 3 BPGG) under samma sakförhållande inte är avhängig av ett motsvarande villkor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15 mars 2023 – Sony Computer Entertainment Europe Ltd mot Datel Design and Development Ltd, Datel Direct Ltd, JS

(Mål C-159/23, Sony Computer Entertainment Europe)

(2023/C 223/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Sony Computer Entertainment Europe Ltd

Motparter: Datel Design and Development Ltd, Datel Direct Ltd, JS

Tolkningsfrågor

1. Kan det utgöra ett ingrepp i skyddet av datorprogram enligt artikel 1.1–3 i direktiv 2009/24/EG ⁽¹⁾ trots att det inte är fråga om en ändring i ett datorprograms objektkod eller källkod eller dess återgivning, utan om att ett annat program som körs samtidigt som det skyddade datorprogrammet ändrar innehållet i variabler som det skyddade datorprogrammet har lagrat i minnet och använder när programmet körs?
2. Föreligger det en ändring i den mening som avses i artikel 4.1 b i direktiv 2009/24/EG trots att det inte är fråga om en ändring i ett datorprograms objektkod eller källkod eller dess återgivning, utan om att ett annat program som körs samtidigt som det skyddade datorprogrammet ändrar innehållet i variabler som det skyddade datorprogrammet har lagrat i minnet och använder när programmet körs?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/24/EG av den 23 april 2009 om rättsligt skydd för datorprogram (kodifierad version) (EUT L 111, 2009, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca (Spanien) den 20 mars de 2023 – Eventmedia Soluciones SL mot Air Europa Líneas Aéreas SAU

(Mål C–173/23, Eventmedia Soluciones)

(2023/C 223/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca

Parter i det nationella målet

Kärande: Eventmedia Soluciones SL

Svarande: Air Europa Líneas Aéreas SAU

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ tolkas så, att den nationella domstol som prövar en talan om rätt till ersättning för skador till följd av försening vid bagagetransport enligt artikel 19 i Montrealkonventionen, ex officio ska pröva om ett villkor i transportavtalet som inte tillåter passageraren att överlåta sina rättigheter är oskäligt, när talan väcks av den till vilken rättigheterna överlåtits, vilken till skillnad från överlåtaren inte är en konsument eller användare?
- 2) För det fallet att det ska göras en prövning ex officio, får då skyldigheten att informera konsumenten och fastställa om han eller hon gör gällande att villkoret är oskäligt eller godtar villkoret frångås med hänsyn till att den avgörande omständigheten är att konsumenten har överlåtit sin fordran i strid med det eventuellt oskäliga villkoret, som inte medgav överlåtelse av fordran?

⁽¹⁾ EUT L 95, 1993, s. 29.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 21 mars 2023 – HJ,
IK och LM mot Twenty First Capital SAS**

(Mål C-174/23)

(2023/C 223/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: HJ, IK och LM

Motparter: Twenty First Capital SAS

Tolkningsfrågor

- 1) a) Ska artiklarna 13 och 61.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ tolkas så, att förvaltare som bedrev verksamhet enligt direktivet före den 22 juli 2013 är skyldiga att iaktta skyldigheterna i fråga om ersättningspolicy och ersättningspraxis
 - i) vid utgången av fristen för införlivande av nämnda direktiv,
 - ii) den dag då bestämmelserna om införlivande av direktivet med nationell rätt trädde i kraft,
 - iii) från och med utgången av den frist på ett år som löpte ut den 21 juli 2014 och som fastställs i artikel 61.1, eller
 - iv) från och med det att auktorisation som förvaltare har erhållits i enlighet med direktivet?
- b) Beror svaret på denna fråga på huruvida den ersättning som AIF-förvaltaren betalar till en anställd eller en person i ledande ställning har avtalats före eller efter
 - i) utgången av fristen för införlivande av direktivet,
 - ii) den dag då bestämmelserna om införlivande av direktivet med nationell rätt trädde i kraft,
 - iii) utgången, den 21 juli 2014, av den frist som fastställs i artikel 61.1 i direktivet, eller
 - iv) den dag då AIF-förvaltaren erhåller sin auktorisation?
- 2) Om det antas att det följer av svaret på den första frågan att AIF-förvaltaren, efter införlivandet av direktivet med nationell rätt, under en viss tid endast är skyldig att göra sitt yttersta för att iaktta den nationella lagstiftning som följer av det direktivet, fullgör AIF-förvaltaren denna skyldighet om vederbörande, under denna tid, anställer en arbetstagare eller utser en person i ledande ställning med ersättningsvillkor som inte uppfyller kraven i den nationella bestämmelse som införlivar artikel 13 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 174, 2011, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polen) den 22 mars 2023 – Credit Agricole Bank Polska SA mot AB

(Mål C-183/23, Credit Agricole Bank Polska)

(2023/C 223/18)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Parter i det nationella målet

Kärande: Credit Agricole Bank Polska SA

Svarande: AB

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning) ⁽¹⁾ tolkas så, att bestämmelserna i denna förordning är tillämpliga vid fastställandet av behörig domstol för en frånvarande konsument som inte är medborgare i en medlemsstat och om vilken det, å enda sidan råder visshet om att vederbörandes senast kända vistelseort var i en medlemsstat, och å andra sidan om vilken det föreligger trovärdiga uppgifter som gör det möjligt att dra slutsatsen att vederbörande inte längre är bosatt i den medlemsstaten, men det däremot saknas trovärdiga uppgifter som tyder på att vederbörande har lämnat unionens territorium och återvänt till den stat där denne är medborgare?
- 2) Ska artikel 26.1 och 26.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att ett svaromål från en god man, som utsetts i enlighet med en medlemsstats nationella lagstiftning att företräda en frånvarande konsument, ersätter ett svaromål från denna konsument, på så sätt att behörig domstol kan fastställas i en medlemsstat, trots att det föreligger trovärdiga uppgifter som visar att konsumenten inte längre har hemvist i den medlemsstaten?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien) den 27 mars 2023 – GI mot Partena Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL

(Mål C-195/23, Partena)

(2023/C 223/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Klagande: GI

Motpart: Partena Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL

Tolkningsfråga

Utgör protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier, särskilt artikel 14 i detta, principen om tillhörighet till endast ett system för social trygghet för arbetstagare, vare sig de är anställda eller egenföretagare, aktiva eller pensionerade, och principen om lojalt samarbete såsom den följer av artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen hinder för att en medlemsstat ålägger en tjänsteman, som utöver sin tjänstgöring vid en EU-institution utövar en bisyssla som lärare med den sistnämndas tillstånd, att ansluta sig till ett nationellt system för social trygghet och kräver betalning av sociala avgifter, trots att denne tjänsteman, enligt tjänsteföreskrifterna, redan omfattas av unionsinstitutionernas system för social trygghet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 28 mars 2023 – Agentsia po vπισvaniyata mot OL

(Mål C-200/23)

(2023/C 223/20)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Agentsia po vπισvaniyata

Motpart: OL

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 4.2 i direktiv 2009/101/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den fastställer en skyldighet för medlemsstaterna att tillåta ett offentliggörande av en bolagsordning, vilken enligt artikel 119 i Targovski zakon (handelslagen) ska registreras, om denna förutom bolagsmännens namn, som omfattas av det obligatoriska kravet på offentliggörande enligt artikel 2.2 i Zakon za targovskia registar i registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel (lagen om handelsregister och register över icke-vinstdrivande juridiska personer), även innehåller ytterligare personuppgifter? Vid besvarandet av denna fråga ska beaktas att registerbyrån enligt EU-domstolens fasta praxis är en offentlig inrättning gentemot vilken bestämmelserna i direktivet, vilka har direkt effekt, kan åberopas (dom av den 7 september 2006, Vassallo, C-180/04, ECLI:EU:C:2006:518, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande, kan det under de omständigheter som har utlöst tvisten i det nationella målet antas att registerbyråns behandling av personuppgifter är nödvändig för utförandet av en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning i den mening som avses i artikel 6.1 e i förordning 2016/679?⁽²⁾
3. Om de första båda frågorna ska besvaras jakande, kan en sådan nationell bestämmelse såsom artikel 13.9 i Zakon za targovskia registar i registara na yuridicheskite litsa s nestopanska tsel (lagen om handelsregister och register över icke-vinstdrivande juridiska personer) anses tillåten, enligt vilken personer som tillhandahållit personuppgifter som inte är obligatoriska enligt lag i en ansökan eller i de handlingar som hänför sig till denna ansökan ska anses ha lämnat samtycke till att byrån behandlar dessa uppgifter samt till att allmänheten får tillgång till dem, utan hinder av skälen 32, 40, 42, 43 och 50 i förordning 2016/679 som ett förtydligande avseende möjligheten till ett "frivilligt offentliggörande" även av personuppgifter i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 2009/101/EG?

4. Är vid genomförandet av skyldigheten enligt artikel 3.7 i direktiv 2009/101/EG, enligt vilken medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att hindra bristande överensstämmelse mellan vad som offentliggörs i enlighet med punkt 5 och vad som framgår av registret eller akten och för att beakta tredje mans intressen av att ta del av viktiga handlingar om ett bolag och att få vissa upplysningar om detta, vilka anges i skäl 3 i till detta direktiv, nationella bestämmelser tillåtna enligt vilka formella krav (ansökningshandlingar, inlämnande av kopior på handlingar där personuppgifter har dolts) uppställs för att fysiska personer ska kunna utöva sina rättigheter enligt artikel 17 i förordning 2016/679 och kräva att den personuppgiftsansvarige raderar de aktuella personuppgifterna utan onödigt dröjsmål, om dessa personuppgifter utgör del av offentligt tillgängliga (offentliggjorda) handlingar som ställts till den personuppgiftsansvariges förfogande av en annan person i enlighet med liknande formella krav och denna person därigenom även har fastställt syftet med den behandling som ska genomföras?
5. Handlar registerbyrån i den situation som ligger till grund för det nationella målet endast i egenskap av personuppgiftsansvarig i förhållande till personuppgifterna eller utgör byrån även mottagare av dessa när syftet med behandlingen av dem som del av de handlingar som ingetts för offentliggörande har fastställts av en annan personuppgiftsansvarig?
6. Utgör en personlig namnteckning från en fysisk person en upplysning som hänför sig till en identifierad fysisk person, respektive omfattas den av begreppet personuppgifter, i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning 2016/679?
7. Ska begreppet ideell skada i artikel 82.1 i förordning 2016/679 tolkas så, att det för att det ska anses föreligga en ideell skada krävs en märkbar nackdel och en försämring av personliga intressen som är objektivt begriplig, eller räcker det för detta ändamål att den berörde tillfälligt förlorar kontrollen över sina personuppgifter genom att de offentliggjorts i handelsregistret, utan att detta medför några märkbara eller negativa konsekvenser för den berörde?
8. Kan det yttrande som den nationella tillsynsmyndigheten, Komisia za zashtita na lichnite dannii (kommissionen för skydd av personuppgifter), nr 01-116(20)/01.02.2021 har avgett enligt artikel 58.3 b i förordning 2016/679, enligt vilket registerbyrån inte har några rättsliga möjligheter eller befogenheter att självmant eller efter ansökan från den berörda personen begränsa behandlingen av redan offentliggjorda uppgifter utgöra tillåten bevisning i den mening som avses i artikel 82.3 i förordning 2016/679 för att registerbyrån inte på något sätt är ansvarig för den händelse som orsakade den fysiska personen skada?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 2009, s. 11).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 7 april 2023 –
"Toplofikatsia Sofia" EAD**

(Mål C-222/23, Toplofikatsia Sofia)

(2023/C 223/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Part i det nationella målet

Sökande: "Toplofikatsia Sofia" EAD

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 62.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, (¹) jämförd med artiklarna 18 första stycket och 21 FEUF, tolkas så, att den utgör hinder mot att begreppet "hemvist" när det gäller en fysisk person härleds från nationella bestämmelser, enligt vilka det föreskrivs att medborgare i domstolslandet alltid ska anses ha en fast adress i denna stat och denna adress inte kan ändras till en annan ort i Europeiska unionen?

2. Ska artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1215/2012, jämförd med artiklarna 18 första stycket och 21 FEUF, tolkas så, att den inte utgör hinder mot nationell lagstiftning och nationell rättspraxis, enligt vilken domstolarna i en stat inte får vägra att utfärda ett betalningsföreläggande mot en gäldenär som är medborgare i denna stat, när det föreligger anledning att misstänka att domstolen saknar internationell behörighet, av det skälet att gäldenären sannolikt har hemvist i en annan EU-medlemsstat, vilket framgår av gäldenärens förklaring gentemot den behöriga myndigheten att denne har en registrerad adress i denna stat? Har det i ett sådant fall betydelse när denna förklaring lämnades?
3. För det fall den internationella behörigheten för den domstol vid vilken talan väckts följer av en annan bestämmelse än artikel 5.1 i förordning (EU) nr 1215/2012, ska artikel 18 första stycket FEUF, jämförd med artikel 47 andra stycket i stadgan om de grundläggande rättigheterna, då tolkas så, att den utgör hinder mot nationell lagstiftning och nationell rättspraxis, enligt vilken ett betalningsföreläggande visserligen endast får utfärdas mot en fysisk person som har sin stadigvarande vistelseort i domstolslandet, men enligt vilken det inte får fastställas att gäldenären, om denne är medborgare i denna stat, har sin vistelseort i en annan stat enbart på den grunden att gäldenären till den förstnämnda staten har uppgett en registrerad adress ("aktuell" adress) i en annan EU-medlemsstat, när det inte är möjligt för gäldenären att visa att han eller hon helt har flyttat till sistnämnda stat och inte har någon adress i domstolslandet? Har det i detta fall betydelse när förklaringen om den aktuella adressen lämnades?
4. Om den första delen av den tredje tolkningsfrågan ska besvaras så, att domstolen får utfärda ett betalningsföreläggande, är det i sådana fall förenligt med artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 i förening med den tolkning av artikel 22.1 och 22.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1784 av den 25 november 2020 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ⁽²⁾ som gjordes i domen i mål C-325/11, Alder, ⁽³⁾ och jämfört med principen om en effektiv tillämpning av unionsrätten vid utövandet av medlemsstaternas processuella autonomi, att en nationell domstol, i en stat där medborgarna inte kan avstå från att ha en registrerad adress och inte kan överföra den till en annan stat, vid prövningen av en ansökan om utfärdande av ett betalningsföreläggande i ett förfarande där gäldenären inte deltar, inhämtar uppgifter enligt artikel 7 förordning (EU) 2020/1784 från myndigheterna i den stat där gäldenären har en registrerad adress angående denna adress och datumet för registreringen, i syfte att fastställa gäldenärens faktiska stadigvarande vistelseort innan den slutligen avgör målet?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 405, 2020, s. 40.

⁽³⁾ EU:C:2012:824.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Nürnberg – Tyskland) – CK mot Familienkasse Bayern Nord

(Mål C-284/22 ⁽¹⁾, Familienkasse Bayern Nord)

(2023/C 223/22)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 276, 18.7.2022.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 februari 2023 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – AB mot Disziplinarrat der Österreichischen Apothekerkammer, ytterligare deltagare i rättegången: Bundesminister für Soziales, Gesundheit, Pflege och Konsumentenschutz

(Mål C-417/22) ⁽¹⁾

(2023/C 223/23)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 326, 29.8.2022

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Ryanair och Condor Flugdienst mot kommissionen (Lufthansa; COVID-19)

(Förenade målen T-34/21 och T-87/21) ⁽¹⁾

(Statligt stöd – Den tyska lufttransportmarknaden – Stöd som Tyskland beviljat ett flygbolag i samband med covid-19-pandemin – Rekapitalisering av Deutsche Lufthansa – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Talan om ogiltigförklaring – Talerätt – Väsentlig påverkan på konkurrensställning – Upptagande till prövning – Betydande marknadsstyrka – Ytterligare åtgärder som vidtas för att bibehålla en effektiv konkurrens på marknaden – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 223/24)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande i mål T-34/21: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis och V. Blanc)

Sökande i mål T-87/21: Condor Flugdienst GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Israel, J. Lang och E. Wright)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, S. Noë och F. Tomat)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden i mål T-34/21: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: J. Möller och P.-L. Krüger), Republiken Frankrike (ombud: T. Stéhelin, J.-L. Carré och P. Dodeller)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden i mål T-34/21 och T-87/21: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna H.-J. Niemeyer och J. Burger)

Saken

Sökandena har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut C(2020) 4372 final av den 25 juni 2020 om statligt stöd SA 57153 (2020/N) – Tyskland – Covid-19 – Stöd till Lufthansa.

Domslut

- 1) Kommissionens beslut C(2020) 4372 final av den 25 juni 2020 om statligt stöd SA 57153 – Tyskland – Covid-19 – Stöd till Lufthansa, i dess rättade lydelse enligt kommissionens beslut C(2021) 9606 final av den 14 december 2021, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Ryanair DAC i mål T-34/21 och för Condor Flugdienst GmbH i mål T-87/21.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike och Deutsche Lufthansa AG ska bära sina rättegångskostnader i mål T-34/21.
- 4) Förbundsrepubliken Tyskland och Deutsche Lufthansa ska bära sina rättegångskostnader i mål T-87/21.

⁽¹⁾ EUT C 79, 8.3.2021 .

Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Bastion Holding mot kommissionen(Mål T-102/21) ⁽¹⁾**(Statligt stöd – Åtgärder för att stödja små och medelstora företag under Covid-19-pandemin i Nederländerna – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Motiveringsskyldighet)**

(2023/C 223/25)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Bastion Holding BV (Amsterdam, Nederländerna) och de 35 andra sökandena vilkas namn anges i bilaga till domen (ombud: advokaterna B. Braeken, X.Y.G. Versteeg, L. Elzas och T. Hieselaar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och M. Farley)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och J. Langer)

Saken

Sökandena har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 8286 final av den 20 november 2020 om statligt stöd SA.59535 (2020/N) – Nederländerna – ändring av ordning SA.57712 – COVID-19: ordningen för direkt bidrag till stöd för små- och medelstora företags fasta kostnader i samband med COVID-19.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Bastion Holding BV och de andra sökandena vilkas namn anges i bilaga ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 182, 10.5.2021.

Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Ryanair mot kommissionen (SAS II; COVID-19)(Mål T-238/21) ⁽¹⁾**(Statligt stöd – Den danska och den svenska lufttransportmarknaden – Stöd som Danmark och Sverige har beviljat ett flygbolag i samband med covid-19-pandemin – Rekapitalisering av SAS – Beslut att inte göra invändningar – Talan om ogiltigförklaring – Villkoret direkt berörd – Konkurrensställningen påverkas väsentligt – Upptagande till sakprövning – Tillfälliga rambestämmelser för statliga stödåtgärder – Åtgärd avsedd att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi – Uppfyllande av kraven i de tillfälliga rambestämmelserna)**

(2023/C 223/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, F.-C. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, J. Carpi Badía och A. Bouchagiar)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: M. Søndahl Wolff, C. Maertens och C. Grønbech Jensen biträdda av advokat R. Holdgaard), Konungariket Sverige (ombud: C. Meyer-Seitz, H. Shev, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Eklinder och O. Simonsson), SAS AB (Stockholm, Sverige) (ombud: advokaterna F. Sjövall och A. Lundmark)

Saken

Sökanden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 5750 final av den 17 augusti 2020 om statligt stöd SA.57543 (2020/N) – Danmark och SA.58342 (2020/N) – Sverige, angående rekapitalisering av SAS AB i samband med covid-19-pandemin.

Domslut

- 1) Kommissionens beslut C(2020) 5750 final av den 17 augusti 2020 om statligt stöd SA.57543 (2020/N) – Danmark och SA.58342 (2020/N) – Sverige, angående rekapitalisering av SAS AB i samband med COVID-19-pandemin, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Ryanair DAC:s rättegångskostnader, med undantag för de kostnader som är hänförliga till interventionerna.
- 3) Konungariket Danmark, Konungariket Sverige och SAS ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de kostnader som Ryanair ådragit sig till följd av deras respektive interventioner.

(¹) EUT C 242, 21.6.2021.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – SN mot parlamentet

(Mål T-249/21) (¹)

(Institutionell rätt – Bestämmelser för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter – Ersättning för assistentstöd till parlamentsledamöter – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Motiveringsskyldighet – Parlamentsledamöternas oberoende – Oriktig bedömning)

(2023/C 223/27)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: SN (x) (ombud: P. Eleftheriadis, barrister)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: N. Görlitz, T. Lazian och M. Ecker)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF genom vilken sökanden har yrkat ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av Europaparlamentets generalsekreterare den 21 december 2020 angående återkrav av ett belopp på 196 199,84 euro avseende felaktigt utbetalt assistentstöd och motsvarande debetnota av den 15 januari 2021.

Domslut

- 1) Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 21 december 2020 om återkrav från SN av ett belopp på 196 199,84 euro i felaktigt utbetalt assistentstöd och motsvarande debetnota av den 15 januari 2021 ogiltigförklaras, såvitt de avser belopp utbetalade för maj, juli och november 2016, juni 2017 samt mars, april och november 2018.
- 2) Talan ogillas i övrigt.

3) SN och parlamentet ska bära sina rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för ansökan om interimistiska åtgärder.

⁽¹⁾ EUT C 278, 12.07.2021.

Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Bastion Holding m.fl. mot kommissionen

(Mål T-289/21) ⁽¹⁾

(Statligt stöd – Åtgärder för att stödja små och medelstora företag under Covid-19-pandemin i Nederländerna – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 223/28)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Bastion Holding BV (Amsterdam, Nederländerna) och de 35 andra sökandena vilkas namn anges i bilaga till domen (ombud: advokaterna B. Braeken, X.Y.G. Versteeg, T. Hieselaar och L. Elzas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och M. Farley)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Nederländerna (ombud: J. Langer och M. Bulterman)

Saken

Sökandena har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2021) 1872 final av den 15 mars 2021 – Statligt stöd SA.62241 (2021/N) – Nederländerna – Tredje ändringen av ordningen för direkt bidrag till stöd för företags fasta kostnader i samband med Covid-19-pandemin.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Bastion Holding BV och de andra sökandena vilkas namn anges i bilaga ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 278, 12.7.2021.

Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Bastion Holding m.fl. mot kommissionen

(Mål T-513/21) ⁽¹⁾

(Statligt stöd – Åtgärder för att stödja små och medelstora företag under Covid-19-pandemin i Nederländerna – Beslut att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Motiveringsskyldighet)

(2023/C 223/29)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Bastion Holding BV (Amsterdam, Nederländerna) och de 35 andra sökandena vilkas namn anges i bilaga till domen (ombud: advokaterna B. Braeken, T. Hieselaar och L. Elzas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka och M. Farley)

Saken

Sökandena har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2021) 4735 final av den 22 juni 2021 – Statligt stöd SA.63257 (2021/N) – Nederländerna – Fjärde ändringen av ordningen för direkt bidrag till stöd för företags fasta kostnader i samband med Covid-19-pandemin.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Bastion Holding BV och de andra sökandena vilkas namn anges i bilaga ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 462, 15.11.2021.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – FFI Female Financial Invest mot EUIPO – MLP Finanzberatung (Financery)

(Mål T-7/22) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Financery – Det äldre EU-ordmärket financify – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 223/30)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: FFI Female Financial Invest GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaten M. Gramsch)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee och E. Nicolás Gómez)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: MLP Finanzberatung SE (Wiesloch, Tyskland) (ombud: advokaten G. Hodapp)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att det beslut som fattats av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 21 oktober 2021 (ärende R 1820/2020-5) ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) FFI Female Financial Invest GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 84, 21.2.2022.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mot EUIPO – Ambrosetti Group (TEHA)

(Mål T-52/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering av EU-figurmärket TEHA – Äldre nationella figurmärket tema – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk – Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001) – Användning i en form som skiljer sig i detaljer vilka förändrar varumärkets särskiljningsförmåga – Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 (nu artikel 18.1 andra stycket a i förordning 2017/1001))

(2023/C 223/31)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne (Châlons-en-Champagne, Frankrike)
(ombud: advokaten T. de Haan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Frydendahl)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Ambrosetti Group Ltd (London, Förenade kungariket)
(ombud: advokaten G. Guglielmetti)

Saken

Genom sitt överklagande enligt artikel 263 FEUF yrkar klaganden att det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 23 november 2021 (ärende R 837/2021-4) ska ogiltigförklaras.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 128, 21.3.2022.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne mot EUIPO – Ambrosetti Group (TEHA)

(Mål T-60/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket TEHA – Äldre nationella figurmärket tema – Relativt registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001] – Verklig användning av varumärket föreligger inte – Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001) – Användning i en form vars beståndsdelar ändrar varumärkets särskiljningsförmåga – Artikel 15.1 andra stycket a i förordning nr 207/2009 [nu artikel 18.1 andra stycket a i förordning 2017/1001])

(2023/C 223/32)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne (Châlons-en-Champagne, France)
(représentant: advokaten T. de Haan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. . Frydendahl)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Ambrosetti Group Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten G. Guglielmetti)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det avgörande som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 23 november 2021 (ärende R 839/2021-4).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Chambre de commerce et d'industrie territoriale de la Marne en Champagne ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 128, 21.3.2022.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Mål T-106/22) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket BBQLOUMI – Det äldre EU-kollektivordmärket HALLOUMI – Relativa ogiltighetsgrunder – Risk för förväxling – Skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.1 b, artikel 8.5 och artikel 53.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b, artikel 8.5 och artikel 60.1 a i förordning (EU) 2017/1001))

(2023/C 223/33)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ombud: advokaterna S. Malynicz och C. Milbradt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien) (ombud: advokaterna I. Pakidanska och D. Dimitrova)

Saken

Klaganden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 14 december 2021 (mål R 656/2021-4).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 165, 19.4.2022.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI)

(Mål T-168/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GRILLOUMI – Det äldre EU-kollektivordmärket HALLOUMI – Relativa registreringshinder – Risk för förväxling – Skadlig inverkan på renomméet – Artikel 8.1 b och artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b och artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))

(2023/C 223/34)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ombud: advokaterna S. Malynicz och C. Milbradt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden: Fontana Food AB (Tyresö, Sverige)

Saken

Klaganden har väckt talan enligt artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 3 januari 2022 (mål R 1612/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 207, 23.5.2022.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Dicofarm mot EUIPO – Marco Viti Farmaceutici (Vitis pharma Dicofarm group)

(Mål T-303/23) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärke ”Vitis pharma Dicofarm group” – Äldre nationellt figurmärke ”viti DREN” – Relativ ogiltighetsgrund – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Låg varu- eller tjänsteslagslikhet – Risk för förväxling föreligger inte)

(2023/C 223/35)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dicofarm SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaterna F. Ferrari, L. Goglia och G. Rapaccini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Capostagno och R. Raponi, båda i egenskap av ombud)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Marco Viti Farmaceutici SpA (Vicenza, Italien) (ombud: advokaterna F. Celluprica, F. Fischetti och F. De Bono)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 16 mars 2022 (ärende R 1050/2021-2).

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 16 mars 2022 (ärende R 1050/2021-2) ogiltigförklaras såvitt det avser
- klass 3: "Pomador, krämer, salvor, lotioner, geléer och andra preparat, samtliga för kosmetiska ändamål; Rengöringspreparat, ej för personligt bruk; Parfymerade rumsdofter; Deodoranter för kroppsvård; Icke-medicinsk kosmetika och icke-medicinska toalettpreparat; Icke-medicinska tandpulver; Parfymer, eteriska oljor."
 - Klass 29: "Pollen som livsmedel"
 - Klass 30: "Honung; Bikitt; Propolis [stoppvax] för förtäring; Bidrottninggelé för mänsklig förtäring, ej för medicinskt bruk; Icke-medicinska örtteer; Örtteer, inte för medicinskt bruk; Icke-medicinska infusioner; Teextrakt; Te; Honung"
 - Klass 40: "Specialframställning av farmaceutiska preparat; Specialframställning av biofarmaceutiska medel; Behandling av biofarmaceutiskt material; Alla ovanstående tjänster med undantag för tandvårdstjänster."
 - Klass 42: "Studier med vetenskaplig karaktär; Rådgivning inom det vetenskapliga forskningsområdet; Utfärdande av vetenskaplig information; Biologisk forskning; Kemisk forskning och analys; Genetisk forskning och analys; Kosmetisk forskning; Livsmedelsforskning; Farmaceutiska forskningstjänster, med undantag för odontologisk forskning; Forskning och utveckling inom bioteknik; Produktforskning och -utveckling, med undantag för odontologiska produkter; Vetenskapliga och teknologiska tjänster och därtill relaterad forskning och design; Industriella analyser och forskningstjänster; Design och utveckling av datahårdvaror och mjukvaror."
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Dicofarm SpA, EUIPO och Marco Viti Farmaceutici SpA ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 276, 18.7.2022.

Tribunalens dom av den 10 maj 2023 – Vanhove mot EUIPO – Aldi Einkauf (bistro Régent)

(Mål T-437/22) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket bistro Régent – Äldre nationellt ordmärke REGENT – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Artikel 18.1 andra stycket a och artikel 47.2 i förordning 2017/1001 – Form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar varumärkets särskiljningsförmåga)

(2023/C 223/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Vanhove (Bordeaux, Frankrike) (ombud: N. Castagnon, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl och T. Klee)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Aldi Einkauf SE & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ombud: N. Lützenrath, C. Fürsen, M. Minkner och A. Starcke, advokater)

Saken

Överklagande med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 18 maj 2022 (ärende R 1113/2021-5)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vanhove ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Aldi Einkauf SE & Co. OHG.
- 3) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 326, 29.8.2022.

Tribunalens dom av den 3 maj 2023 – Laboratorios Ern mot EUIPO – Biolark (BIOLARK)

(Mål T-459/22) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Figurmärket BIOLARK – Det äldre nationella ordmärket BIOPLAK – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2023/C 223/37)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten S. Correa Rodríguez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Klee och A. Ringelhann)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Biolark, Inc. (San Diego, Kalifornien, Förenta staterna)

Saken

Klaganden har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 22 april 2022 (ärende R 1234/2021-5).

Domslut

- 1) Begäran om fastställelse av att anledning saknas att döma i saken ogillas.
- 2) Överklagandet ogillas.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 340, 5.9.2022.

Tribunalens beslut av den 25 april 2023 – Klein mot kommissionen(Mål T-562/19 RENV) ⁽¹⁾

(Passivitetstalan – Medicintekniska produkter – Artikel 8.1 och 8.2 i direktiv 93/42/EEG – Skyddsklausulförfarande – En medlemsstats underrättelse om ett beslut om förbud mot utsläppande på marknaden av en medicinteknisk produkt – Kommissionens underlåtenhet att fatta ett beslut – Upphävande av direktiv 93/42 – Artiklarna 94-97 i förordning (EU) 2017/745 – Marknadskontrollåtgärder – Talan som är uppenbart välgrundad)

(2023/C 223/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Christoph Klein (Großmain, Österrike) (ombud: advokaten H.-J. Ahlt)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano och F. Thiran, samtliga i egenskap av ombud)

Saken

Genom sin talan enligt artikel 263 FEUF har sökanden yrkat att tribunalen ska fastställa att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att agera i samband med det skydds-förfarande som inleddes den 7 januari 1998 av Förbundsrepubliken Tyskland, och att fatta beslut i enlighet med rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, 1993, s. 1), avseende den medicintekniska produkten Inhaler Broncho Air®.

Avgörande

- 1) Europeiska kommissionen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.2 i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter genom att rättsstridigt har underlåtit att agera i samband med det skydds-förfarande som inleddes den 7 januari 1998 av Förbundsrepubliken Tyskland, och att fatta beslut i enlighet med direktiv 93/42 som ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG, avseende den medicintekniska produkten Inhaler Broncho Air®.
- 2) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna avseende målet om överklagande vid domstolen, i mål C-430/20 P, och avseende det ursprungliga förfarandet, i mål T-562/19, och målet om återförvisning, mål T-562/19 RENV, vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 337, 7.10.2019.

Tribunalens beslut av den 4 maj 2023 – Amazonen-Werke H. Dreyer mot EUIPO (Kombination av färgerna grönt och orange)(Mål T-618/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Varumärke som utgörs av en kombination av färgerna grönt och orange – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2023/C 223/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Amazonen-Werke H. Dreyer SE & Co. KG (Hasbergen-Gaste, Tyskland) (ombud: advokaten C. Neuhiel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. Frydendahl)

Saken

Genom sitt överklagande enligt artikel 263 FEUF yrkar klaganden att det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 22 juli 2022 (ärende R 2006/2021-5) ska ogiltigförklaras.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 441, 21.11.2022.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 19 april 2023 – UC mot rådet

(Mål T-6/23 R)

(Interimistiskt förfarande – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Demokratiska republiken Kongo – Frysning av tillgångar – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2023/C 223/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: UC (ombud: advokaterna P. Bekaert och S. Bekaert)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: B. Driessen och M.-C. Cadillac, båda i egenskap av ombud)

Saken

Sökanden har med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF ansökt om uppskov med verkställigheten av rådets genomförandebeslut (Gusp) 2022/2398 av den 8 december 2022 om genomförande av beslut 2010/788/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Demokratiska republiken Kongo (EUT L 316I 2022, s. 7), och rådets genomförandeförordning (EU) 2022/2397 av den 8 december 2022 om genomförande av förordning (EG) nr 1183/2005 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Demokratiska republiken Kongo (EUT L 316I, 2022, s. 1), såvitt dessa rättsakter rör honom.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 24 april 2023 – XH mot kommissionen

(Mål T-11/23)

(2023/C 223/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: XH (ombud: advokaten K. Górný)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden har yrkat att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut nr R/404/22, som fastställde meddelandet av den 31 maj 2022 om åtgärder för att följa tribunalens dom i mål T-511/18, ⁽¹⁾ som rörde frågan om att sökanden inte upptagits i förteckningen över befordrade tjänstemän under befordringsförfarandet 2017, i enlighet med det beslut som offentliggjorts i Administrativa meddelanden nr 25–2017 av den 13 november 2017,
- förplikta kommissionen att ersätta den skada som sökanden lidit (25 000 euro för ideell skada och 50 000 euro för ekonomisk skada), och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader enligt artikel 268 FEUF.

Grunder och huvudargument

Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning och brister i det omtvistade befordringsförfarandet 2021: åsidosättande av beslut C(2013) 8968 om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna, jämförd med artiklarna 7, 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt avsaknad av en faktisk jämförelse av meriter.
2. Andra grunden: Uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av de kriterier för befordran som föreskrivs i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, jämförd med artiklarna 7, 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: Sökanden yrkar ersättning för den ekonomiska och ideella skada som hon påstår sig ha lidit till följd av ovannämnda beslut. Dessa beslut medförde en fördröjning av rättelsen av hennes personalakt, som beaktats under befordringsförfarandet. Vidare gör sökanden gällande att det förekommit oriktiga uppgifter i hennes befordringshandlingar och att det gjorts uppenbart oriktiga bedömningar under befordringsförfarandet. Detta har lett till att det inte gjorts någon jämförelse av sökandens kvalifikationer och att tribunalens ovannämnda dom inte har följts, eftersom kommissionen har underlåtit att göra om hela befordringsförfarandet 2017, i enlighet med det korrekta förfarandet, vilket haft en negativ inverkan på befordringsförfarandet 2021.

⁽¹⁾ Dom av den 25 juni 2020, XH mot Europeiska kommissionen (T-511/18, EU:T:2020:291).

Talan väckt den 1 maj 2023 – IB mot EUIPO

(Mål T-38/23)

(2023/C 223/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: IB (ombud: N. de Montigny, advokat)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara
 - det beslut som direktören för EUIPO:s personalavdelning antog den 11 april 2022, för att i enlighet med artikel 266 FEUF följa domen T-22/20 av den 13 oktober 2021 och med innebörden att förfarandet avseende sökandens invaliditet inte återupptas, samt
 - vid behov och i den mån det kan anses tillföra ytterligare uppgifter, det beslut av den 2 november 2022 varigenom sökandens klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, av den 8 juli 2022, avsågs,

- ex officio utse en tredje läkare,
- åtminstone förplikta svaranden att
 - återuppta invaliditetsförfarandet i skedet för att utse en invaliditetskommitté,
 - tills vidare och i avvaktan på ett slutligt avgörande av förfarandet avseende sökandens invaliditet, utbetala det garanterade minimibelopp som avses i artikel 9.4 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna, uppräknat med familjetillägg och ränta beräknad i enlighet med ECB:s räntesats plus två punkter,
 - med retroaktiv verkan ansluta sökanden till RCAM,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att personalavdelningen felaktigt följt domen av den 13 oktober 2021, i strid med artikel 266 FEUF, förbudet mot dubbel bestraffning i den mening som avses i bilaga IX i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, samt gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av omsorgsplikten, ett åsidosättande av rätten till mänsklig värdighet, en bristfällig motivering som inte gör det möjligt att förstå tjänstens prioriterade intresse, samt ett åsidosättande av personalavdelningens skyldighet att ta hänsyn till sina tjänstemäns och tidigare tjänstemäns välmående.
3. Den tredje grunden avser ett flertal uppenbart oriktiga bedömningar som behäftar såväl förfarandet som prövningen av tillsättningsmyndighetens och invaliditetskommitténs roll samt behörighetsfördelningen mellan dessa, motsägelser i skälen, samt ett åsidosättande av skyldigheten att iaktta god förvaltningssed.

Talan väckt den 7 april 2023 – Ballmann mot EDPB

(Mål T-183/23)

(2023/C 223/43)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Lisa Ballmann (Innsbruck, Österrike) (ombud: F. Mikolasch, lawyer)

Svarande: Europeiska dataskyddsstyrelsen (EDPB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska dataskyddsstyrelsens (EDPB) beslut av den 7 februari 2023 att avslå sökandens begäran om tillgång till akten i EDPB:s bindande beslut 3/2022 rörande den irländska tillsynsmyndighetens talan mot *Meta Platforms Ireland Limited* och dess tjänst *Facebook* (artikel 65 i dataskyddsförordningen ⁽¹⁾) med stöd av artikel 41.2 b i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och
- förplikta EDPB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, nämligen att EDPB har åsidosatt artikel 41.2 b i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan):

- EDPB åsidosatte artikel 41.2 b i stadgan när den avlog sökandens begäran om tillgång till akten avseende EDPB:s bindande beslut 3/2022 med motiveringen att klagandena (sökanden och hennes företrädare enligt artikel 80.1 i GDPR, den ideella föreningen NOYB-European Center for Digital Rights) inte har rätt att få tillgång till akten eftersom bindande beslut 3/2022 inte kunde påverka dem menligt.
- Till skillnad från artikel 41.2 a i stadgan så inryms inte villkoret "negativt berörd" i artikel 41.2 b i stadgan och det behöver därför inte uppfyllas.
- Sökanden begär tillgång till "sin akt" enligt artikel 41.2 b i stadgan. Ärendet mot *Meta* avser hennes enskilda klagomål (enligt artikel 77 i dataskyddsförordningen) och rör hennes egna personuppgifter. Det bindande beslutet 3/2022 nämner "klagomålet" och "klaganden" mer än 160 gånger. I samma bindande beslut hävdar EDPB att utkastet till beslutet avser en "utredning grundad på klagomålet", medan klagomålet ingavs av sökanden själv. Det bindande beslutet 3/2022 hänvisar både till sökanden och den ideella föreningen NOYB – European Center for Digital Rights som företrädde sökanden enligt artikel 80.1 i dataskyddsförordningen, i egenskap av "klagande".
- Rätten att få tillgång till akter enligt artikel 41.2 b i stadgan är en självständig rättighet. I artikel 41 i stadgan görs en tydlig åtskillnad mellan rätten att få tillgång till akten och rätten att bli hörd. Dessa rättigheters räckvidd och syfte är olika. Den sistnämnda rättigheten är huvudsakligen en rätt till försvar. Rätten att få tillgång till akten i fråga är emellertid också en aspekt av parternas likställdhet i processen och av rätten till ett effektivt rättsmedel. EU-domstolen prövar rätten till var och en av de två rättigheterna var för sig och uppställer inte rätten att bli hörd som ett villkor för rätten att få tillgång till akten.
- Även om villkoret "negativt berörd" skulle innefattas av artikel 41.2 b i stadgan (vilket inte är fallet) skulle detta villkor ändå vara uppfyllt av följande skäl:
 - endast ett av sökandens nio yrkanden av den 9 september 2019 har delvis avgjorts (detta yrkande omfattade alla slag av "reklam" men dess omfattning begränsades till "beteendestyrande reklam") genom EDPB:s bindande beslut 3/2022 och övriga yrkanden togs inte upp till prövning av EDPB,
 - de österrikiska och irländska tillsynsmyndigheterna är oeniga om huruvida ärendena fortfarande är anhängiga vid dem eller EDPB, eller om yrkandena på något sätt avvisades under förfarandet, samtidigt som domstolsförfaranden om denna fråga mellan klaganden och tillsynsmyndigheterna fortfarande pågår vid de irländska och österrikiska domstolarna, och
 - sökanden kan inte förstå det förfarande som ledde till att EDPB endast delvis prövade ett av yrkandena utan att få tillgång till handlingarna i ärendet, eftersom de österrikiska och irländska tillsynsmyndigheterna stödjer sig på EDPB:s beslut.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Talan väckt den 14 april 2023 – Hansol Paper mot kommissionen

(Mål T-199/23)

(2023/C 223/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Hansol Paper Co. Ltd (Seoul, Sydkorea) (ombud: advokaterna J.-F. Bellis och B. Servais)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den antidumpningstull som införts genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/593 av den 16 mars 2023 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea vad gäller Hansol Group och om ändring av den övriga tullen (EUT L 79, 2023, s. 54), i den mån den avser sökanden, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 2.11 och artikel 9.4 andra stycket i grundförordningen.

- Sökanden anser att kommissionens beräkningar för att i den angripna förordningen fastställa den reviderade antidumpningstullen till 103,16 euro per ton netto inte medför någon rättelse av tribunalens felaktiga viktning i punkterna 85 och 86 i sin dom i mål T-383/17, vilken fastställdes av domstolen i mål C-260/20 P, och att de därför strider mot artikel 2.11 och artikel 9.4 andra stycket i grundförordningen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 2.1 andra stycket i grundförordning.

- Sökanden gör i detta hänseende gällande att den metod som använts för att beräkna Artones normalvärde för en viss typ av berörd produkt strider mot artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen, eftersom kommissionen konstruerade Artones normalvärde för denna typ av produkt i stället för att grunda normalvärdet på sökandens försäljningspriser på hemmamarknaden i samband med normal handel med den berörda typen av produkt i den mening som avses i artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen.

Talan väckt den 23 april 2023 – VT mot kommissionen

(Mål T-216/23)

(2023/C 223/45)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: VT (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 5 maj 2022, genom vilka sökanden inte upptogs i förteckningen över godkända sökande för uttagningsproven EPSO/AD/380/19-AD7 och EPSO AD/380/19-AD9,
- ogiltigförklara beslutet av den 15 juli 2022 om avslag på begäran om omprövning av att sökanden inte upptagits i förteckningen över godkända sökande i uttagningsproven EPSO/AD/380/19-AD7 och EPSO AD/380/19-AD9,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens underförstådda beslut av den 10 februari 2023, efter det att Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) inte svarat efter mer än fyra månader, genom vilka sökandens klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna som ingetts den 10 oktober 2022 avslogs, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de rättsliga bestämmelserna om språkanvändning inom EU-institutionerna. Genomförandet av det skriftliga och muntliga provet på ett annat språk (engelska och franska) än sökandenas modersmål förhindrade en korrekt bedömning av deras kompetens, eftersom resultatet av proven även villkorades av deras språkkunskaper. Av detta följer även att artikel 27 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling av de sökande, avsaknaden av en objektiv utvärdering av de sökande (domen i målet Glantenay) och åsidosättande av artikel 5.1 och 5.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Vissa av dem har nämligen upprepat de skriftliga proven, vilka hade en betydligt lägre svårighetsgrad. Jämförelsen mellan de sökande vid genomförandet av proven på "assessment center" ändrades på grund av att uttagningskommittén inte i förväg hade kontrollerat att uppgifterna i "Talent screener" var riktiga.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och den därmed sammanhängande principen om parternas likställighet i förfarandet (artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna), eftersom sökandena inte hade kunnat få kännedom om den fullständiga motiveringen till att de uteslöts från uttagningsprovet innan talan väcktes. Detta har också lett till ett åsidosättande av principen om parternas likställighet i processen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 5 femte och sjätte styckena i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, genom att uttagningskommittén inte förde upp minst dubbelt så många sökande i förteckningen över godkända sökande jämfört med tjänsterna i uttagningsprovet.
5. Femte grunden: Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov, artikel 5 första stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och en uppenbart oriktig bedömning till följd härav, genom att sökandenas ledarskapsförmåga även bedömdes i uttagningsprov AD7, trots att denna parameter endast var förbehållen AD9.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av de principer som slagits fast i den rättspraxis som bygger på domen Di Prospero mot kommissionen och åsidosättande av artikel 27 i tjänsteföreskrifterna och av likhetsprincipen, eftersom det enligt meddelandet om uttagningsprov inte var tillåtet att delta i båda de två uttagningsproven för AD7 och AD9, samtidigt som vissa sökande som hade ansökt om att bli AD9 automatiskt omplacerades till förteckningen över godkända sökande för AD7.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling av de sökande och bristande objektivitet i bedömningarna på grund av bristande stabilitet i uttagningskommittén, på grund av de ofta förekommande förändringarna i uttagningskommitténs sammansättning och ordförandens bristande observation.

Talan väckt den 25 april 2023 – VU mot kommissionen

(Mål T-217/23)

(2023/C 223/46)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: VU (ombud: advokaten M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 5 maj 2022, genom vilka sökanden inte upptogs i förteckningen över godkända sökande för uttagningsproven EPSO/AD/380/19-AD7 och EPSO AD/380/19-AD9,
- ogiltigförklara beslutet av den 15 juli 2022 om avslag på begäran om omprövning av att sökanden inte upptagits i förteckningen över godkända sökande i uttagningsproven EPSO/AD/380/19-AD7 och EPSO AD/380/19-AD9,

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens underförstådda beslut av den 10 februari 2023, efter det att Europeiska rekryteringsbyrån (Epsa) inte svarat efter mer än fyra månader, genom vilka sökandens klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna som ingetts den 10 oktober 2022 avlogs, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de rättsliga bestämmelserna om språkanvändning inom EU-institutionerna. Genomförandet av det skriftliga och muntliga provet på ett annat språk (engelska och franska) än sökandenas modersmål förhindrade en korrekt bedömning av deras kompetens, eftersom resultatet av proven även villkorades av deras språkkunskaper. Av detta följer även att artikel 27 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling av de sökande, avsaknaden av en objektiv utvärdering av de sökande (domen i målet Glantenay) och åsidosättande av artikel 5.1 och 5.3 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna. Vissa av dem har nämligen upprepat de skriftliga proven, vilka hade en betydligt lägre svårighetsgrad. Jämförelsen mellan de sökande vid genomförandet av proven på "assessment center" ändrades på grund av att uttagningskommittén inte i förväg hade kontrollerat att uppgifterna i "Talent screener" var riktiga.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och den därmed sammanhängande principen om parternas likställighet i förfarandet (artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna), eftersom sökandena inte hade kunnat få kännedom om den fullständiga motiveringen till att de uteslöts från uttagningsprovet innan talan väcktes. Detta har också lett till ett åsidosättande av principen om parternas likställighet i processen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 5 femte och sjätte styckena i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, genom att uttagningskommittén inte förde upp minst dubbelt så många sökande i förteckningen över godkända sökande jämfört med tjänsterna i uttagningsprovet.
5. Femte grunden: Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov, artikel 5 första stycket i bilaga III till tjänsteföreskrifterna och en uppenbart oriktig bedömning till följd härav, genom att sökandenas ledarskapsförmåga även bedömdes i uttagningsprov AD7, trots att denna parameter endast var förbehållen AD9.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av de principer som slagits fast i den rättspraxis som bygger på domen Di Prospero mot kommissionen och åsidosättande av artikel 27 i tjänsteföreskrifterna och av likhetsprincipen, eftersom det enligt meddelandet om uttagningsprov inte var tillåtet att delta i båda de två uttagningsproven för AD7 och AD9, samtidigt som vissa sökande som hade ansökt om att bli AD9 automatiskt omplacerades till förteckningen över godkända sökande för AD7.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling av de sökande och bristande objektivitet i bedömningarna på grund av bristande stabilitet i uttagningskommittén, på grund av de ofta förekommande förändringarna i uttagningskommitténs sammansättning och ordförandens bristande observation.

Överklagande ingett den 26 april 2023 – Casal sport mot EUIPO – Tennis d'Aquitaine (CITY STADE)

(Mål T-220/23)

(2023/C 223/47)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: Sports et loisirs (Casal sport) (Altorf, Frankrike) (ombud: advokaten C. Pecnard)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Tennis d'Aquitaine SAS (Ambares, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket CITY STADE i färgerna rött och vitt – EU-varumärke nr 11 945 581

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 3 februari 2023 i ärende R 179/2022-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara det överklagade beslutet och fastställa att registreringen av EU-varumärket CITY STADE nr 11 945 581 ska hävas för samtliga varor, och
- i andra hand, efter det att det överklagade beslutet har ogiltigförklarats, återförvisa ärendet till EUIPO:s andra överklagandenämnd, och
- förplikta innehavaren att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommit med anledning av förfarandena vid EUIPO.

Grund

- Åsidosättande av artikel 58.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 21 april 2023 – VZ mot parlamentet

(Mål T-223/23)

(2023/C 223/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: VZ (ombud: advokaten J.-M. Benítez de Lugo Guillen)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av Europaparlamentets talman av den 16 januari 2023 och beslutet av Europaparlamentets presidium av den 13 februari 2023 att kvalificera sökandens beteende gentemot tre av sina parlamentsassistenter som mobbning och att för detta påföra sökanden följande påföljder: a) förlorad rätt till dagtraktamente under fem dagar och tillfällig avstängning från deltagande i parlamentets verksamhet under fem dagar, avseende mobbningen av parlamentsassistent A, b) förlorad rätt till dagtraktamente under femton dagar och tillfällig avstängning från deltagande i parlamentets verksamhet under femton dagar, avseende mobbningen av parlamentsassistent B, c) förlorad rätt till dagtraktamente under tio dagar och tillfällig avstängning från deltagande i parlamentets verksamhet under tio dagar, avseende mobbningen av parlamentsassistent C,
- ogiltigförklara varje med dessa påföljder föregående, sammanhängande eller påföljande rättsakt, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av fristerna för förfarandet, i strid med artiklarna 4.2 och 11.1 i presidiets beslut av den 2 juli 2018 om hur den rådgivande kommittén för klagomål om trakasserier som rör Europaparlamentets ledamöter och dess förfaranden för att hantera klagomål fungerar.

2. Andra grunden: åsidosättande av rätten till försvar och rätten ett effektivt domstolsskydd samt principerna om jämlikhet i medel och tillgång till handlingar, enligt artiklarna 41, 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: åsidosättande av oskuldspresumtionen, enligt artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 2 maj 2023 – Mylan Ireland mot kommissionen

(Mål T-227/23)

(2023/C 223/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ombud: advokaterna K. Roox, T. De Meese, J. Stuyck och M. Van Nieuwenborgh)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning och bifalla den,
- ogiltigförklara kommissionens beslut i dess skrivelse av den 17 mars 2023 [ref. SANTE.DDG1.B.5/AL/mmc (2023) 2914698] samt alla senare beslut i den mån de vidhåller och/eller ersätter det beslutet, inklusive eventuella ytterligare lagstiftningsåtgärder, i den mån de avser sökanden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen hade inte befogenhet och gjorde sig skyldig till maktmissbruk genom att i det ovannämnda beslutet av den 17 mars 2023 (nedan kallat det angripna beslutet) ändra och/eller återkalla det godkännande för försäljning som sökanden beviljats.
2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, eftersom det angripna beslutet inte har någon rättslig grund och åsidosätter sökandens rätt att yttra sig enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av fördragen eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning:
 - Det angripna beslutet innebär en felaktig rättstillämpning, eftersom kommissionen gjorde en felaktig bedömning av räckvidden av domstolens dom av den 16 mars 2023, kommissionen m.fl./Pharmaceutical Works Polpharma (C-438/21 P–C-440/21 P, EU:C:2023:213), och bortsåg från den kontroll som gjorts av kommittén för humanläkemedel.
 - Det angripna beslutet åsidosätter rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom flera mål som sökanden är part i för närvarande pågår (T-730/20, T-279/22 och T-268/22).
 - Det angripna beslutet strider mot rättssäkerheten.
 - Det angripna beslutet åsidosätter sökandens berättigade förväntningar, bland annat det stora antalet skyldigheter i förhållande till offentliga myndigheter, producenter, leverantörer, transportföretag och sjukhus, avseende tillhandahållande av generiska dimetylfumaratprodukter, samt i förhållande till patienter.
 - Det angripna beslutet strider mot rätten till egendom enligt artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 2 maj 2023 – Hitit Seramik mot kommissionen

(Mål T-230/23)

(2023/C 223/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hitit Seramik Sanayi ve Ticaret AŞ (Maslak, Turkiet) (ombud: advokaterna A. Willems och B. Natens)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/265 av den 9 februari 2023 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av keramiska plattor med ursprung i Indien och Turkiet ⁽¹⁾, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionens användning i förordning 2023/265 av snedvridna produktionskostnader för att konstruera normalvärdet för vissa produkter innebär att denna förordning strider mot artiklarna 2.3, 2.5 första stycket och 2.10 första meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ och att den bygger på en uppenbart oriktig bedömning.
2. Andra grunden: Kommissionens underlåtenhet att i förordning 2023/265 justera normalvärdet med hänsyn till inflationen innebär att denna förordning strider mot artiklarna 2.10 k och 2.10 första meningen i förordning 2016/1036 och att den bygger på en uppenbart oriktig bedömning.
3. Tredje grunden: Kommissionens beräkning av en för hög dumpningsmarginal och påförande av en för hög antidumpningstull i förordning 2023/1036 innebär att denna förordning strider mot artiklarna 2.12 och 9.4 andra stycket i förordning 2016/1036.
4. Fjärde grunden: Den omständigheten att kommissionen i förordning 2023/265 drog slutsatser som saknar stöd i de faktiska förhållandena innebär att denna förordning strider mot artiklarna 3.2, 3.5 och 3.6 i förordning 2016/1036, jämförda med artikel 17.1 i samma förordning, och att den bygger på en uppenbart oriktig bedömning.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/265 av den 9 februari 2023 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av keramiska plattor med ursprung i Indien och Turkiet (EUT L 2023, 41, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 2016, 176, s. 21).

Talan väckt den 3 maj 2023 – Akgün Seramik med flera mot kommissionen

(Mål T-231/23)

(2023/C 223/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret AŞ (Pazaryeri, Turkiet) och 14 andra (ombud: advokaterna F. Di Gianni, A. Scalini och G. Coppo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/265 av den 9 februari 2023 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av keramiska plattor med ursprung i Indien och Turkiet ⁽¹⁾ (den angripna förordningen) i den del den berör sökanden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Den angripna förordningen strider mot artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ (grundförordningen), eftersom kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att unionsindustrin hade lidit väsentlig skada.
2. Andra grunden: Den angripna förordningen strider mot artikel 3.6 i grundförordningen, eftersom kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fann att import från de berörda länderna skadade unionsindustrin.
3. Tredje grunden: Den angripna förordningen strider mot artikel 4.1 i grundförordningen, eftersom kommissionens skadeanalys inte grundade sig på en betydande del av unionens sammanlagda tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen, jämförd med artikel 4.1 i WTO:s antidumpningsavtal.
4. Fjärde grunden: Den angripna förordningen strider mot artikel 2.9 och 2.10 i grundförordningen, eftersom (i) kommissionen felaktigt, från exportpriset, drog av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinsten från närstående handlare i Bien & Qua-gruppen och, alternativt (ii) eftersom kommissionen underlät att göra en rättvis jämförelse genom att inte tillämpa samma avdrag vad gäller normalvärdet.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/265 av den 9 februari 2023 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av keramiska plattor med ursprung i Indien och Turkiet (EUT L 2023, 41, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 2016, 176, s. 21).

Talan väckt den 4 maj 2023 – Gutseriev mot rådet

(Mål T-233/23)

(2023/C 223/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mikail Safarbekovich Gutseriev (Moskva, Ryssland) (ombud: B. Kennelly och J. Pobjoy, barristers, jämte advokat D. Anderson)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara, med stöd av artikel 263 FEUF, i) rådets beslut (Gusp) 2023/421 av den 24 februari 2023 om ändring av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Belarus och Belarus inblandning i Rysslands aggression mot Ukraina (EUT L 61, 2023, s. 41), och ii) rådets genomförandeförordning (EU) 2023/419 av den 24 februari 2023 om genomförande av artikel 8a i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Belarus och Belarus inblandning i Rysslands aggression mot Ukraina (EUT L 61, 2023, s. 20), i den mån de avser sökanden (nedan tillsammans kallade 2023 års angripna rättsakter),

- fastställa, med stöd av artikel 277 FEUF, att artikel 4.1 i rådets beslut 2012/642/Gusp av den 15 oktober 2012 (i dess ändrade lydelse) och artikel 2.5 i rådets förordning (EG) nr 765/2006 av den 18 maj 2006 (i dess ändrade lydelse) inte kan tillämpas i den del de avser sökanden, på grund av att de är ogiltiga, och till följd härav ogiltigförklara 2023 års angripna rättsakter i den mån de avser sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när det fann att kriteriet för att föra upp sökanden på förteckningen över personer som omfattas av de angripna rättsakterna var uppfyllt.
2. Andra grunden: Rådet har åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till privatliv, egendom och näringsfrihet.
3. Tredje grunden, som åberopats i andra hand: Kriteriet i artikel 4.1 i rådets beslut 2012/642 och artikel 2.5 i rådets förordning nr 765/2006 är ogiltigt om det tolkas så att det omfattar alla former av stöd eller alla former av förmåner.

Överklagande ingett den 7 maj 2023 – Comité interprofessionnel du vin de Champagne och INAO mot EUIPO – Nero Hotels (NERO CHAMPAGNE)

(Mål T-239/23)

(2023/C 223/53)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Comité interprofessionnel du vin de Champagne (Épernay, Frankrike), Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (Montreuil, Frankrike) (ombud: advokaterna E. Varese, G. Righini och V. Mazza)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Nero Hotels Srl (Milano, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-varumärket NERO CHAMPAGNE – Registreringsansökan nr 18 024 731

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 februari 2023 i ärende R 531/2022-2

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, utom i den mån som ansökan om registrering av det omtvistade varumärket även avslogs för tjänster i klass 35,
- i första hand, avslå ansökan om registrering av det omtvistade varumärket för de varor och tjänster som omfattas av klasserna 33, 35 och 41 eller i andra hand, återförvisa ärendet till en annan överklagandenämnd för förnyad prövning, och
- förplikta motparten och motparten vid överklagandenämnden, för det fall den sistnämnda intervenerar vid tribunalen, att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för klagandena under förfarandet vid invändningsenheten och andra överklagandenämnden, i enlighet med artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 103.2 a ii) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013.
- Åsidosättande av artikel 8.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, jämförd med artikel 103.2 a i) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013.
- Åsidosättande av artiklarna 263 FEUF och 296 FEUF samt av artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av principerna om likabehandling och god förvaltning.

Överklagande ingett den 11 maj 2023 – Quality First mot EUIPO (MORE-BIOTIC)**(Mål T-243/23)**

(2023/C 223/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Klagande:* Quality First GmbH (Elmshorn, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Schneider och M. Kleinn)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "MORE-BIOTIC" – Registreringsansökan nr 18 634 806*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 23 februari 2023 i ärende R 1708/2022-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- tillåta att det omtvistade varumärket ges skydd inom Europeiska unionen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, eftersom "MORE-BIOTIC" är vagt och odefinierat, och därför har särskiljningsförmåga.
 - "MORE-BIOTIC" är en ovanlig ordkombination och har särskiljningsförmåga.
 - "MORE-BIOTIC" är inget rent reklambudskap.
 - "MORE-BIOTIC" är inte en omedelbar beskrivning av varor och tjänster.
 - Åsidosättande av likabehandlingsprincipen.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV